

Ögonblicket

Synskadades Riksförbund Göteborgs medlemstidning

Nummer 1 – Juni 2023

Äntligen nytt nummer ute nu!

Intervjuer, hoppfulla nyheter,
bildreportage och så mycket mer!

2023 års styrelse!

22 april i år var det årsmöte, på Arken Hotel och Spa. Vi fick då in några nya i styrelsen, så här kommer en kort presentation av alla i 2023 års styrelse, både gamla och nya!

De har alla ställts frågan vad de ser fram emot detta styrelseår. Här kommer svaren.

8:e året

Alireza G. Alipour
Ordförande

– Jag ser fram emot att tillsammans med alla medlemmar jobba för en starkare ”vi-känsla” för att på det sättet bygga organisationen starkare.

2:a

Linda Bergsängel
Vice ordförande

– Jag ser fram emot ett år med aktiviteter och en härlig gemenskap.

6:e

Elin Forsgren
Vice sekreterare

– Jag ser fram emot att arbeta i den här styrelsen och har mitt främsta intresseområde inom digital och fysisk tillgänglighet.

3:e

Stefan Blidner
Ekonomiskt ansvarig

– Jag ser fram emot att lära känna nya styrelsekollegor och träffa medlemmar på aktiviteter. Att vi når våra uppsatta verksamhetsmål, vilket jag tror vi gör.

2:a

Hosein Khorshid
Ledamot

– Jag ser fram emot att med mina styrelsekollegor jobba för SRF-medlemmarna.

2:a

Elsebeth Schröder
Ledamot

– Jag ser fram emot att arbeta för inkludering av barn och unga inom utbildningen.

Nyvald

Elvira 'Vispen' Sjöblom
Ledamot

– I år ser jag fram emot att jobba med ekonomi i olika stiftelser, hjälpa till att skapa roliga aktiviteter för medlemmar och vara med och utveckla SRF:s podcast.

Nyvald

William Bergsängel
Ledamot

[Reds. anm. Har inte fått in svar på frågan av William.]

2:a

Thomas Krantz
Ledamot

– Jag ser fram emot ett gott samarbete inom styrelsen, mellan styrelsen, vår personal och våra arbetsgrupper samt externa aktörer så att vi kan nå våra mål för året.

Nyvald

Anette Jernberg
Ersättande ledamot

– Jag hoppas att jag kan tillföra något i styrelsen och jag har massor att lära mig om organisationen.

2:a

Finn Hellman
Ersättande ledamot

– Jag ser fram emot att skapa en kulturarbetsgrupp under året.

T.v.: Malin och t.h.: Carin. Foton: Carin Jacobsson

Intervju med kansliets två nytillskott

Under våren har SRF Göteborg fått två nya anställda på kansliet, så här kommer allt du velat veta och lite till om Malin Petersson ny verksamhetsutvecklare och Carin Jacobsson ny kanslist.

Hej, vem är du?

Malin: Jag kommer ifrån en liten ort i Östergötland som heter Åtvidaberg. Jag flyttade till Göteborg för att börja plugga på GU. Jag läste först en kandidat i Globala Studier och sedan en master i Mänskliga Rättigheter. Jag har även pluggat lite annat och varit ute och rest en hel del under tiden jag pluggat och blir nog kvar i Göteborg som det ser ut nu. På fritiden brukar jag försöka hinna med att ta hand om mig själv genom att gymma eller vara i naturen. När jag får chansen drar jag även såklart gärna iväg på en resa till någon härlig plats. Gärna där det är varmt.

Carin: Jag är uppvuxen i Lidköping, vid Vänern, men även i Kinne-kleva och Skara. Jag flyttade till Sundsvall efter studenten för att bli journalist, men blev i stället kulturadministratör och projektledare. Jag satte själv ihop min kandidat från flera olika universitet, där bland annat journalistik

ingår. Innan jag blev Göteborgare 2017 så bodde jag i Malmö i åtta år, vilket roligt nog influerade min dialekt rätt länge efteråt. Mina intressen är framförallt kultur och kreativt skapande, på min fritid skriver jag skönlitterärt, fotograferar och går på kulturevenemang. Sedan några år tillbaka är jag även inbiten damfotbollssupporter, så jag ser mycket fram emot VM i damfotboll nu i sommar.

Hur ser du ut?

Malin: Det som människor oftast kommer ihåg mig för är mitt fluffiga hår. Jag har mellanblont lockigt hår som har en tendens att bli stort och yvigt. Jag är starka 168 cm lång och har ögon med en mix av färgerna blå, grönt, brunt och en liten hint av gult. På sommaren får jag fräknar på näsan och armarna.

Carin: Jag har någonstans mellan halvlockigt och vågigt hår, beroende på hårets dagsform. Det är färgat rött men är egentligen brunt, vilket alltmer börjar ta över. Nu på sommaren får jag fräknar som ett band över näsa och under ögon men har endast ett fåtal som håller sig kvar hela året. Har nästan alltid på mig örhängen och äger bara en handfull byxor så bär oftast kjol eller klänning.

Vad jobbar du med? Och vilka dagar på ett ungefär jobbar du?

Malin: Jag kommer jobba med lite olika saker. Jag kommer dels vara en mellanhand mellan styrelsen och kansliet där jag kommer medverka på styrelsens möten, skriva protokoll och så. Jag kommer även arbeta med individstöd och aktiviteter samt ha ett litet extra ansvar för våra ledsagare och verksamhet i kranskommunerna. Jag kommer också styra planeringen för våra stora möten såsom medlemsmöten och årsmöten. Jag jobbar måndag till torsdag.

Carin: Jag jobbar med aktiviteter och kurser samt layout och skapande av utskick samt kommande tidning [Reds. anm. Kan intyga, då Carin skapat denna tidning] och kurskatalog. Du kollar väl förresten in höstens kurser, flera nya! Jag tar även emot medlemmar på besök och svarar i växel. Jag är lite överallt kan man säga, förutom i intressepolitiken. Jag jobbar tisdag till fredag.

Om du hade en superkraft, vilken skulle det vara och varför den?

Malin: Om en ska tänka större än sig själv så hade jag nog velat styra andras tankar. I någon form av förhoppning att skapa en mer empatisk och mänsklig värld. Rent egoistiskt hade jag velat ha förmågan att teleportera mig själv så jag kan dra iväg till en fantastisk strand typ en onsdagskväll i november.

Carin: Alltid velat teleportera, ungefär som i Star Trek fast enklare och snabbare. Tänk att vara direkt på en plats utan restid, att kunna köpa en baguette i Paris till middagen eller besöka de man tycker om som bor långt bort, med bara en blinkning.

Samlar du på något?

Malin: Ja, jag samlar på kylskåpsmagneter från olika länder jag besökt.

Carin: Ja. Muminmuggar men bara säsongsmuggarna. Och bilderböcker. Har även en fin samling av tekannor men där har jag köpstopp sedan flera år tillbaka nu.

Vilka 3 saker skulle du ta med dig om du var fast på en öde ö?

Malin: Det gäller väl egentligen att vara praktisk här. Så då borde spontant en fickkniv och en metallflaska att förvara vatten i bra att ha. Jag har en supersliten vattenflaska som hängt med på alla mina resor så den hade nog fått följa med här också. Men sen hade en påse dillchips varit nödvändig eftersom det är det godaste som finns.

Carin: En koffert, som i smyg är full med böcker, med åtminstone en bok om överlevnad.

Rent praktiskt tar jag med en tändare och till sist en satellittelefon för när jag vill bli upphämtad.

Vad har du på din pizza?

Malin: En märklig kuriositet om mig är att jag inte riktigt är en pizza-tjej. När jag flyttade till Göteborg åt jag inte pizza alls. Men sedan i rent grupptryck började jag äta vissa pizzor. Så om jag ska äta pizza får det gärna vara en på surdegsbotten med chèvre och valnötter.

Carin: Jag kommer begå fruktsynd nu enligt en del, men på hemjord pizza har jag alltid banan, ananas och majs, resten beror på humöret. Köpt pizza blir däremot mer standard, en vegansk kebapizza gärna med pommes på också. ●

Redaktionen tipsar! Om du är nyfiken så kan du höra mer om Carin och Malin i vår podd Ögoncasten:
Avsnitt: Februari 2023
Avsnitt: Maj 2023

Dagstur till Lidköpings kulturpärlor

Den 17 maj, tidigt på morgonen begav sig tio deltagare och två ledsagare sig mot Lidköping, vid Vänerns södra strand, för en dag med Skaraborgska kulturarv.

De fick en guidad rundtur på 700 år gamla Läckö slott på Källandsö utanför Lidköping, som på 1600-talet ägdes av Magnus Gabriel de La Gardie som grundade halva Lidköping; stadens västra sida av ån Lidan.

De besökte även Spikens fiskeläge som ligger längst ut på toppen av Källandsö. En av Europas största insjöfiskehamnar samt lokal turistmagnet på sommaren. Där åt de en laxtallrik.

Inne i Lidköping fick de även en guidad tur på Rörstrands museum som ligger i en del av den gamla Porslinsfabriken. Samt ett besök på Iittala outlet för den som ville.

Cirka 12 timmar efter avfärd var de åter i Göteborg, då fullproppade med Skaraborgsk kultur. ●

Medlemmar på grusvägen framför Läckö slott.

Urna av Grünewald, Rörstrands museum.

Sommarboktips!

Sommaren är en perfekt tid till att läsa en bok och bara vara en stund. Så här har vi ett helt gäng boktips till dig!

Feelgood

Det lilla simsällskapet vid havet

Katie May

Vid stranden i Whitstable lyckas endast de mest hängiva simma eftersom havet bara är djupt nog vid högvatten. Så när Deb titt som tätt stöter ihop med Maisie utvecklas en oväntad vänskap baserad på deras kärlek till simningen, och att de båda två är nyskilda. Oavsett om det är dimma, regn eller strålande solsken simmar de tidig morgon och sen kväll. Snart får de sällskap av fler.

När medlemmarna i Whitstables allmänna simsällskap får reda på att stranden och den gamla charmiga strandpromenaden ska göras om till ett stort, modernt fritidsområde får deras träffar plötsligt en ny mening.

9–12 år

Herrgårdens hemlighet (del 1)

Elin Säfström

Miranda vaknar av att hennes grannar letar efter sin bortsprungna katt. Miranda ropar efter sin egen katt Medusa men hon syns inte till någonstans. Miranda letar och går hela vägen till den öde herrgården, Sunnanvinda. Konstigt nog lyser det i fönstren. Snart anar hon att något mycket annorlunda är i görningen. Det hon inte vet är vilken roll hon själv ska komma att spela. Herrgården döljer en hemlighet.

Deckare

Den smarta kvinnans handbok i mord

Victoria Dowd

Det som skulle bli en mysig helg på landet för Pandora Smarts bokklubb blir i stället något helt annat när en kvinna hittas död. Och kort därpå hittas ytterligare ett lik. Som om inte det vore nog drar ett oväder in och alla gäster blir insnöade i det ödsligt belägna huset där de befinner sig. Är mördaren ute efter någon mer? Eller är det rent av så att den som dödat är någon bland dem? Nu måste de samarbeta för att ta reda på vem mördaren är och se till så att inte fler offer skördas. Vad kvinnorna i bokklubben skulle behöva är en handbok i mord ...

Young Adult

Det Nionde Sällskapet (del 1)

Leigh Bardugo

Alex Stern upptäckte tidigt att hon hade en förmåga att se övernaturliga väsen. Tjugo år gammal, som enda överlevande efter ett blodigt morddrama, får hon vid sjukhussängen plötsligt en andra chans: Att börja studera vid Yale, ett av världens mest prestigefulla elituniversitet, med alla avgifter betalda. Men vad är haken? Varför just hon? När Alex anländer till Yale får hon i uppgift att bli övervakare av universitetets åtta hemliga sällskap och deras egendomliga ritualer, en uppgift som ett av sällskapen, Lethe, ansvarar för. Tanken är att Alex ska bli upplärd av sin handledare, Darlington. Men när en ung kvinna hittas död på universitetsområdet samma kväll som sällskapen utför sina magiska ritualer har Darlington försvunnit i ett mörkt hål, och Alex står ensam kvar.

Kvinnan läser fysisk bok på klippa vid vatten.

Psst... här är några av kansliets personliga favoriter!

Jenny: Emma Hamberg, tycker om hennes texters blandning av humor och allvar. "Je m'appelle Agneta" och "Baddaren" är två exempel på böcker som jag gärna rekommenderar.

Malin: Bokserien "De sju systrarna" av Lucinda Riley. Böckerna har en intressant take på att binda samman en samtida skildring av systrarna i en familj med historiska skeden runt om i världen. Välskrivna böcker med en fängslande miljöbeskrivning och story.

Carin: Läser helst feelgood på sommaren, så tipsar om framförallt Veronica Henry och Jenny Colgan. Men en av mina absoluta favoritböcker är "Nattens cirkus" av Erin Morgenstern, ville inte att boken skulle ta slut när jag läste.

Erik: "Där kräftorna sjunger" som jag gillade skarpt. Överväldigande människoöde, med spänning, sorg och romantik. Och "Ålevangeliet: berättelsen om världens mest gåtfulla fisk", en kanonberättelse som inte alls låter så attraktiv i titeln, men som är medryckande och smått filosofisk.

Helene: "Konsten att höra hjärtslag" av Jan-Philipp Sendker. Det är en bok om ett människoöde som verkligen berörde mig. En sån man aldrig glömmer!

SRF:aren

– Jag är en levnadsglad människa, en äkta Kal som vi säger här i Göteborg! I snart tre år har jag varit medlem i SRF Göteborg och kommer ofta förbi kansliet på Masthuggsterrassen. Det är en fantastisk mötesplats och man känner en sådan värme där från personal och andra medlemmar. Jag tycker det är väldigt viktigt att man får träffa andra i samma situation och hitta glädje tillsammans! Det finns många roliga aktiviteter och studiecirklar jag deltagit i. Bland annat ”Musiklyssning”, den tyckte jag var toppen!

Sagt av Bo Dankvardt
SRF:are nummer 1 2023

Bo beskriver sig själv:

– Jag gillar färgglada kläder! Idag har jag på mig en ljusblå skjorta, beige seglarshorts, blå strumpor med lite skojigt mönster samt vita skor. Som pricken över i har jag en mönstrad scarf! Vissa kallar det för brat men det bryr jag mig inte om! Mitt hår är ljust och ögonen är bruna.

Foto: Helene Bergstrand

Oscar Fredriks kyrka med kringliggande hus. Foto taget på 1890-talet.

Masthugget – en stadsdel med historia

Efter flytten från Dalheimers hus har SRF nu sina lokaler på Masthuggsterrassen. Och det är anrik mark, Masthugget är den tidigaste förstaden till Göteborg. Namnet Mastehugget är belagt från 1647 och syftar på tillverkningen av skeppsmaster i området.

Fram till 1850-talet påminde området om ett bohuslänskt fiskeläge med bebyggelse av små enkla trähus jämte gångvägar och gångstigar som slingrade sig utmed Stigberget och ner mot älven. 1868 inkorporerades Masthugget med Göteborg.

Under 1880-talet ökade inflyttningen av människor från landsbygden dramatiskt. Den hastigt framväxande stadsindustrin hade stort behov av billig arbetskraft och flertalet av de nyanlända bosatte sig i Göteborgs ytterområden där de största arbetsplatserna fanns och där man hade släkt

och vänner från sin hemtrakt, främst Bohuslän, Dalsland och Norra Halland. Ur mötet mellan de olika dialekterna skapades göteborgskan, t.ex. böxer, körka, fesk,

I mitten av 1880-talet börjar man bygga landshövdingehus i Masthugget, en karakteristisk hustyp för Göteborg: trevåningshus med första våningen i sten och de två översta våningarna i trä.

Även om det var fattigt så erbjöd landshövdingehusen en bättre bostadsstandard för arbetarna. Den fasta utrustningen i köket var enklast tänkbara; en vedspis för matlagning och uppvärmning, en kallvattenkran över en vask och ett skafferi. En vitglaserad kakelugn var värmekällan i rummet.

De flesta arbetsplatserna för Masthuggsborna låg utanför själva stadsdelen. Det var ➤➤

Solnedgång över ängsmark.

Nästa nummer

Vi vill höra från DIG och om din sommar, hur du än spenderat den; om du varit på äventyr, latat dig på stranden, gömt dig undan solen hemma eller något helt annat!

Vi vill få in ögonblicksbilder, sommardagböcker, topp 3 lästa böcker, sommarnoveller och vardags-händelser från sommaren. Allt möjligt!

Utan dig blir det inte ett lika bra andra nummer av Ögonblicket.

Du kan skicka in ljudfil (så transkriberar vi) eller text i ett mejl till: goteborgogonblicket@srf.nu

Så, berätta... vad har du gjort i sommar?

Deadline 4 september!